

[Hans Conrad Koefoed.]

blev givet — på ca. 40 000—45 000 kr., men da man ønskede et fast grundbeløb, benyttede man grundværdien fra 1936, idet man skønnede, at 35 000 kr.s grundbeløb ville svare til en grundværdi af 40 000—45 000 kr.

Nu har vi imidlertid ifølge den nye lov om grundstigningsskyld fået et nyt grundbeløb, nemlig grundværdien efter fradrag for forbedringer, fastsat ved den 10. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1950, og udvalgets flertal har da ment, at det af administrationsmæssige og andre grunde var det simpleste at føre det gamle grundbeløb à jour og finde frem til et nyt grundbeløb, der så nær som muligt svarede til det gamle. Herom bestemmer lovforslagets § 2, at man tager den gruppe af landbrugsejendomme, hvis gamle grundbeløb ligger mellem 35 000 kr. og 40 000 kr., og beregner den gennemsnitlige stigning i grundværdien for disse ejendomme, altså stigningen fra den 9. til den 10. almindelige vurdering; og man kommer her til et eller andet tal, som man afrunder til hele tusinde, hvorefter man lægger dette tal til det gamle grundbeløb på 35 000 og kommer frem til et nyt grundbeløb, som antagelig vil blive omkring 50 000 — det er ikke sikkert, det vil blive 50 000, men så et andet rundt tal dør i nærheden.

Der er ingen tvivl om, at denne fremgangsmåde stort set vil have til følge, at det bliver den samme kreds af ejendomme, der falder ind under denne bestemmelse, men forskydninger kan dog ikke undgås. I de egne, hvor forhøjelsen ved den 10. almindelige vurdering har været under det gennemsnitlige, vil enkelte ejendomme falde bort, som tidligere har været inde under bestemmelsen, og omvendt vil i de egne, hvor forhøjelsen har været over det gennemsnitlige, enkelte ejendomme komme ind under bestemmelsen, som ikke tidligere har været det. Men stort set må man gå ud fra, at bestemmelsen vil omfatte de samme ejendomme, og da hensigten har været at finde frem til en vis størrelsesorden og det sikkert er rigtigt, som man har hævdet, at vore vurderinger til ejendomsskyld og ikke mindst til grundværdi er blevet sikrere og mere korrekte, kan man måske nok have lov at sige, at det nye grundbeløb er mere korrekt — og dermed kan man næsten sige mere retfærdigt — end det gamle.

Jeg skal iøvrigt ikke sige mere herom. Det er beklageligt, at der ikke kunne opnås fuld enighed i udvalget om denne paragraf,

men at de ærede medlemmer hr. Hans Pinstrup og hr. Øllgaard har stillet ændringsforslag, som jeg går ud fra at et af de ærede medlemmer vil gøre nærmere rede for.

Jeg skal derefter gå over til at omtale de enkelte ændringsforslag til lovforslaget. Ved ændringsforslaget til § 2 står der: „Af et flertal (udvalget med undtagelse af Hans Pinstrup og Øllgaard)“. Det er en fejlskrivning. Med undtagelse af det særlige ændringsforslag, som stilles af de to ærede medlemmer, er i realiteten alle ændringsforslagene stillet af det samlede udvalg.

Ændringsforslag nr. 1 går ud på, at jordlovsudvalgets ret til at pålægge en parcel, der påtænkes skilt fra en ejendom, forkøbsret, i fremtiden skal tinglyses sammen med forkøbsretten til moderejendommen. Tidligere fandt der kun en notering sted i sådanne tilfælde.

Ændringsforslag nr. 3 bestemmer, at jordlovsudvalget undtagelsesvis kan afhænde nyerhvervede lodder efter kap. IV., det vil sige ikke på jordrentevilkår. Det kan udvalget gøre, når en afhændelse på jordrentevilkår skønnes at ville påføre fonden uforholdsmæssige økonomiske tab.

Ændringsforslag nr. 4 går ud på, at afdragstiden sættes til 30 år for det kapitaliserede vederlag for tillæg til jordrenten eller for fradrag i grundværdien for forbedringer på jordrenteejendomme. Dette vederlag afdrages i øjeblikket på 10 år og er i lovforslaget foreslået afdraget på 20 år.

Ændringsforslag nr. 5 er en ny bestemmelse om, at man efter hver ny almindelig vurdering skal anvende den nye ejendomsskyld ved førstkomende juni termin til beregning af forrentningsprocenten. Ved fastsættelsen af renten for de følgende terminer anvendes naturligvis såvel den nye vurdering som de deraf flydende ejendomsskatter.

Ændringsforslag nr. 6 drejer sig om tillægs lån og går ud på, at afdragstiden sættes til 30 år under tilsvarende forhold, som jeg har nævnt under omtalen af ændringsforslag nr. 4.

Ændringsforslag nr. 7 drejer sig om ejendomme, der er oprettet efter 1934- og 1943-lovene. Disse ejendomme bringes nu ind under den bestemmelse, at rente skal svares ikke blot efter de almindelige vurderinger, men også efter ændringer, som foregår ved årsvurderingerne.

Ændringsforslag nr. 8 går ud på at udelade bestemmelsen i det oprindelige forslag om at give landbrugsministeren bemyn-